

POSTULATY PROTESTU OPIEKUNÓW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Z DNIA 27 MARCA 2014 r

odbywającego się pod hasłem:

**STOP DYSKRYMINACJI
STOP WYKLUCZENIOM**

Art. 32. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Protestujący Opiekunowie Osób Niepełnosprawnych domagają się od władz Rzeczypospolitej Polskiej:

1. Równego traktowania osób niepełnosprawnych niezdolnych do samodzielnej egzystencji niezależnie od wieku jaki posiadali w chwili powstania niepełnosprawności,
2. Równego traktowania opiekunów osób niepełnosprawnych niezdolnych do samodzielnej egzystencji pod względem prawnym jak i finansowym, niezależnie od wieku, w którym były osoby niepełnosprawne w momencie powstania niepełnosprawności, niezależnie również od stopnia spokrewnienia między opiekunem a osobą niepełnosprawną, oraz niezależnie od pozostawania w stanie małżeństwa pomiędzy osobą niepełnosprawną oraz jej opiekunem, również jeżeli opiekun jest rolnikiem, w tym m.in.:
 - a) jedno, takie samo świadczenie pielęgnacyjne co do wysokości dla opiekunów osób niepełnosprawnych niezdolnych do samodzielnej egzystencji, przyznawane na mocy tych samych przepisów,
 - b) te same warunki nabywania uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego,
 - c) każda osoba sprawująca faktycznie opiekę nad osobą niepełnosprawną ma takie same prawa uzyskania uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego bez względu na stan rodzinny osoby niepełnosprawnej,
 - d) wszystkie formy pomocy dla opiekuna osoby niepełnosprawnej niezdolnej do samodzielnej egzystencji z tytułu sprawowanej opieki muszą być takie same dla każdego z opiekunów, bez różnicowania ich (*dyskryminacji bądź faworyzowania*) w żadnym zakresie.
3. Poszanowania praw nabytych do świadczenia pielęgnacyjnego wobec opiekunów osób niepełnosprawnych niezdolnych do samodzielnej egzystencji, którym bezprawnie (*wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 5 grudnia 2013 r. sygn. akt K27/13*) państwo polskie wygasilo uprawnienia do świadczenia pielęgnacyjnego z dniem 1 lipca 2013 r. przez natychmiastowe (*od 1 maja 2014 r.*) przywrócenie tym opiekunom praw do świadczenia pielęgnacyjnego od 1 lipca 2013 r. wraz z wypłaceniem wszystkich zaległych zobowiązań (*ubezpieczeń społecznych oraz zdrowotnych*), a także przysługujących tym opiekunom dodatków do świadczenia pielęgnacyjnego w ramach rządowego programu pomocowego, w tym odsetek ustawowych od zaległych kwot.
4. Realizacji postulatów z pkt 3 przez uwzględnienie Uwag Stowarzyszenia Opiekunów Osób Niepełnosprawnych ;STOP WYKLUCZENIOM; oraz Organizacji Środowiskowej Opiekunów Osób Niepełnosprawnych Ogólnopolskiego Pracowniczego Związku Zawodowego „Porozumienie Pracownicze” do projektu ustawy z 05 lutego 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów oraz „Testu regulacyjnego” na stronie 25 do 27 w pkt od I do XII (*Uwagi przekazane MPiPS w dniu 17 lutego 2014 r.*),

5. Porzucenia populistycznego, fałszywego w swojej treści i zamiarach projektu nad „zasiłkiem dla opiekuna”, który nie realizuje przywrócenia praw nabytych do świadczenia pielęgnacyjnego, w zamian realizacji postulatów z pkt 3,

6. Wprowadzenie dla opiekunów osób niepełnosprawnych oraz samych niezdolnych do samodzielnej egzystencji osób niepełnosprawnych, uprawnień do po za kolejkowego udzielenia świadczeń zdrowotnych w ramach co najmniej podstawowej opieki zdrowotnej.

7. Zwiększenie limitu pieluchomajtek do 5 sztuk na dobę w ramach dofinansowania z NFZ,

8. Przyznania prawa do zasiłku dla osób bezrobotnych opiekunom, którzy ustalili w udzielaniu opieki nad osobą niepełnosprawną z powodu jej śmierci, na okres nie krótszy niż 12 m-cy,

9. Przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych opiekunom, którzy rezygnując z opieki z innego powodu niż śmierć podopiecznego, sprawowanej nie krócej niż 12 m-cy, będą poszukiwali pracy zarobkowej.

Spełnienie powyższych postulatów stanowić będzie przejaw realizacji zapisów Konstytucji RP określonych w:

- art. 32 ust. 1, tj. zasady równości wobec prawa, która wg TK „*polega na tym, że wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych), charakteryzujące się daną cechą istotną (relevantną) w równym stopniu, mają być traktowani równo. A więc według jednakowej miary, bez różnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących*” (orzeczenie z 9 marca 1988 r., sygn. U. 7/87, OTK w 1988 r., cz. I, poz. 1), co uniemożliwia dzielenie opiekunów jeżeli świadczą tę samą opiekę, dokonują tych samych decyzji życiowych, tracą taką samą możliwość zarobkowania itd. co objawia się tym, iż nie posiadają w związku z podjęciem się opieki własnych źródeł utrzymania (dochodu),

- art. 68 ust. 3, tj. „*Władze publiczne są **obowiązane** do zapewnienia **szczególnej** opieki zdrowotnej **dzieciom, kobietom ciężarnym, osobom niepełnosprawnym i osobom w podeszłym wieku**”* i nie podusza on, aby ustawodawca mógł dokonywać różnicowania sytuacji prawnej osób niepełnosprawnych ze względu na „wiek, w którym powstała niepełnosprawność” – bez wątplenia natomiast opiekun osoby niepełnosprawnej świadczy również opiekę zdrowotną, zatem nie można osobom niepełnosprawnym odmawiać szczególnej opieki zdrowotnej świadczonej przez opiekuna, zatem każda osoba niepełnosprawna, niezdolna do samodzielnej egzystencji itd. musi mieć zapewnioną taką możliwość opieki,

- art. 2 Konstytucji RP, tj. zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zasady ochrony praw nabytych wobec tych opiekunów osób niepełnosprawnych, którym państwo polskie bezprawnie wygasilo prawa nabyte do świadczenia pielęgnacyjnego.

W końcu spełnienie powyższych postulatów będzie przejawem realizacji celowości świadczenia pielęgnacyjnego, które jest należne opiekunowi osoby niepełnosprawnej jako „częściowa rekompensata z tytułu utraty możliwości zarobkowania, wynikłej wobec obiektywnej przyczyny jaką jest konieczność świadczenia opieki i brak możliwości podjęcia zatrudnienia”